

Những cánh chim nhỏ trong mùa dịch Covid

Dịch Covid đã tàn phá nhiều vùng đất nó đã đi qua. Nhiều quốc gia đã rơi vào khủng hoảng trầm trọng. Việt Nam- Đất nước nhỏ bé mà kiên cường đã trải qua ba lần chống dịch thành công và lần thứ tư này là một thách thức lớn bởi biến thể khôn lường của chủng Delta. Qua đợt sóng lớn này ta nhận ra nhiều thứ, trong đó điều mà xã hội loài người luôn hướng tới đó là tình người, vì nó là kết tinh gắn kết mạnh mẽ nhất, là ánh sáng rực rỡ nhất nơi tuyến đầu chống dịch. Đã có biết bao hình ảnh đẹp, nghĩa cử đẹp và tình người ấm áp từ những thiên thần áo trắng, từ anh dân quân, chú bảo vệ, những người thiện nguyện...trong cuộc chiến chống lại Covid. Tất cả những hình ảnh đẹp ấy đã được báo chí ngợi ca, lan tỏa. Trong đó, có một thể hệ trẻ mà

tôi muốn nhắc đến trong cuộc chiến chống lại Covid 19 này là những chàng trai mới lập nghiệp, những thanh niên đang tập tễnh bước vào đời, những bạn sinh viên, học sinh vừa mới rời trường cấp III.....Những cánh chim nhỏ ấy đã góp phần làm nên mùa xuân, để tình người không chỉ tỏa ra từ các cây đại thụ khi trải qua những bể dâu, biến thiên của cuộc đời mà còn tỏa sáng ở tầng lớp thanh niên trẻ trong cuộc chiến với con đại dịch đầy bão tố- Đại dịch Covid 19.

Tôi nhận được tin nhắn của em giữa lúc đầu óc quay cuồng, cơ thể nhức mỏi, thân nhiệt tôi lên tới 38 độ sau khi tiêm ngừa Vaxin Covid. Đó là cậu học trò cũ tôi chủ nhiệm nhiều năm trước đây, hiện em là nhân viên y tế xã Bà Điểm thuộc trung tâm y tế huyện Hóc Môn- Tp. Hồ Chí Minh, đang làm nhiệm vụ ở tuyến đầu chống dịch của vùng ven thành phố. Tên em là Nam, 25 tuổi. Dòng tin nhắn viết vội gửi đến tôi với những lời căn dặn ân cần sau khi tiêm vaxin khiến tôi ấm áp.

Em vẫn vậy, một chàng trai ít nói, dáng người cao ráo, đôi mắt biết cười. Nhìn hành trình em cùng các chiến sĩ nơi tuyến đầu chống dịch trong thời gian qua tôi thầm ngưỡng mộ và tự hào, cánh chim nhỏ của mái trường THPT Nguyễn Văn Cừ giờ đã tự tin sải cánh bay cao vào bầu trời rộng. Vòm trời ấy hẳn có nhiều điều khác lạ với em nhất là trong hoàn cảnh này, đó là những thử thách về tinh thần quả cảm, sự hy sinh thầm lặng, sự tận tụy của một người khi chọn ngành y làm lẽ sống.

Em bước vào cuộc chiến như một người lính trẻ tuổi và lòng đầy nhiệt huyết. Những dòng tự sự của em được đăng tải thành những dòng trạng thái ngắn trên facebook giữa ban trưa hoặc giữa đêm hay có khi lòng khát khao được về nhà để gặp người vợ trẻ và đứa con nhỏ đang còn nằm trong bụng mẹ... đã làm nhiều người xúc động. Xót xa cho nhiều hoàn cảnh khó khăn, em còn kêu gọi những mạnh thường quân đến tài trợ cho các khu xóm trọ, đôi khi chỉ chục gói mì tôm, vài phần rau, ít kí gạo nhưng ấm áp nghĩa tình.

Công tác chống dịch không giới hạn thời gian, có khi đội nắng giữa trưa có khi đội mưa giữa chiều, có khi phải đi từ khuya đến sáng. Đó là công việc đòi hỏi sự bền bỉ về sức khỏe, lòng tận tâm, trách nhiệm và hơn hết đó chính là sứ mệnh. Em đã chọn trạm y tế để ở lại sinh hoạt và nghỉ ngơi mà không về nhà. Giây phút thanh thoi nhất với em là

được gọi facetime với gia đình sau một ngày muộn. Có khi em nói: “*Mùa dịch này cái gì cũng một mình hết!*” Câu nói buồn thật nhẹ bởi em đã ý thức được cạnh mình bây giờ chỉ có bệnh nhân và bà con, còn gia đình thì tạm gác lại. Quá trình thai giáo cho con giờ đây chỉ có người mẹ trẻ lo liệu. Có những lúc người vợ trẻ ấy đã lặng lẽ khóc, lặng lẽ buồn nhưng rồi thầm động viên chồng: trong cuộc chiến này, mỗi cánh chim không được phép ngừng bay và cần chiến đấu không biết mệt mỏi...!!!

Hình ảnh em Nam đang làm nhiệm vụ

Và tôi đã thấy, em lặng lẽ chạy theo chiến xe cứu thương chở nội vào bệnh viện khi phát hiện nội bị nhiễm Covid trong tâm trạng nặng nề, đi theo nội một quãng đường ngắn rồi về với đồng đội để phải nhanh chóng quay trở lại với công việc của mình. Trong cuộc chiến này, kẻ thù không thừa một ai, có nhiều bác sĩ đã hy sinh và nằm lại, có nhiều y sĩ, tình nguyện viên đã thật lâu rồi không về nhà. Đoạn đường phía trước còn dài lắm nhưng chỉ cần quyết tâm, ý thức và chung lòng chúng ta sẽ vượt qua thôi. Viết về em, cậu học trò cũ mà lòng thương thương, cảm động...

Hôm nay tôi nhìn trong friendlist của tôi nhiều cô cậu học trò nữa! Có em đã ra trường, có em vừa mới tốt nghiệp, có em đang là học sinh, tất cả đã tình nguyện tham gia cuộc chiến chống Covid này.

Đó là cô học trò nhỏ đang trong bộ đồ bảo hộ kín mít nhưng đôi mắt long lanh đã nhiệt huyết

Tô Thị Kim Thoa học sinh NVC niên khóa 2010-2012 công tác tại bệnh viện Nhiệt Đới 2

Đó là câu học trò Nguyễn Minh Nhật cùng Team đội TNV phòng chống Covid xã Xuân Thới Sơn không ngại nắng mưa trong công tác tình nguyện, em nói: “ Chúng em không có điều kiện không thể giúp đỡ về mặt vật chất nhưng chúng em có sức khỏe, có sự nhiệt huyết của tuổi trẻ. Chúng em lặng lẽ hỗ trợ trên mọi mặt trận chống dịch: từ việc theo chân các y bác sĩ đi lấy mẫu, đến việc vận chuyển những phân thực phẩm tận tay cho bà con khó khăn. Có nhiều người hỏi chúng em có mệt không? Chúng em mệt lắm chứ nhưng mà vui lắm. Nhìn những nụ cười của bà con là động lực giúp chúng em vững bước”

Em Nguyễn Minh Nhật học sinh NVC niên khóa 2020-2021 đang làm nhiệm vụ: test Covid cho bà con và đưa cơm cho bệnh nhân F0

Đó là cậu học trò tên Thương đã tình nguyện tham gia đăng kí trước lời kêu gọi của xã Vĩnh Lộc A.

“ Chống Dịch Như Chống giặc” các anh chị nào muốn đem sức khoẻ trẻ cống hiến cho xã nhà, đừng chùng chờ gì nữa ạ. Hãy đăng ký giúp cho địa phương chúng ta sống trong sự bình an, người thân ta được bình yên. Mong rằng tin thần, trách nhiệm tuổi trẻ xã Vĩnh Lộc A Anh Hùng luôn sẵn sàng chống dịch.

Em Nguyễn Hoài Thương học sinh NVC niên khóa 2019-2020

Bên cạnh đó còn có những học sinh trường THPT Nguyễn Văn Cừ đã tham gia các hoạt động tình nguyện từ những ngày đầu của dịch cho đến khi dịch bùng phát mạnh.

Em Đức Huy(đứng giữa)- học sinh trường Nguyễn Văn Cừ niên khóa 2021-2022 cùng với các bạn trong đội tình nguyện viên của phường trước giờ xuất phát thực hiện nhiệm vụ

*Em Văn Công Lên học sinh trường Nguyễn Văn Cừ niên khóa 2021-2022
cùng với các bạn tình nguyện trẻ.*

Tôi muốn viết về các em, những cánh chim nhỏ đã trưởng thành từ mái trường THPT. Các em đã trưởng thành đúng nghĩa, các em đã đi theo tiếng gọi của đất nước, sống nghĩa tình trách nhiệm và tử tế trong cuộc chiến chống Covid 19. Nikolai Alexeevich Ostrovsky đã từng viết: **"Đời người chỉ sống có một lần. Phải sống sao cho khỏi xót xa ân hận những năm tháng đã sống hoài sống phí."** Mong những năm tháng tuổi trẻ với những cống hiến hoài bão của các em sẽ là niềm tự hào của thầy cô, của ngành giáo dục vì chúng ta đã có một thế hệ trẻ năng động, nhiệt huyết, nghĩa tình và sống trọn vẹn.

Người viết

PHAN THỊ HẠNH NHÂN
(Tổ trưởng tổ Văn trường THPT Nguyễn Văn Cừ)